

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/65/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613205062
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8613205062.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandrávej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: J. N., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpenej JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov p r o t i žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 14. 10. 2016, č. k. 3C/292/2013-42 takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

Obsah napadnutého rozhodnutia

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi finančné zadostučinenie v sume 1125,80 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ďalej uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 67,50 eur na účet Okresného súdu Svidník, a vyslovil, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňi trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Vec právne posúdil podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie prijal skutkový záver z vykonaného dokazovania, že žalobkyňa preukázala relevantným spôsobom porušenie zákonnej povinnosti žalovaného a tiež, že namietané porušenie bolo spôsobilé privodiť jej ujmu. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 02.10.2012, č.k. 4C/100/2012-41 preukázala, že žalovaná porušila svoju povinnosť ustanovenú v osobitnom predpise, ktorým bol zákon o spotrebiteľských úveroch. Na súde úspešne uplatnila porušenie svojho práva na údaj o priemernej hodnote RPMN v spotrebiteľskej zmluve, pričom toto porušenie jej práva spôsobené porušením povinnosti žalovanej bolo spôsobilé privodiť jej materiálnu ujmu. Pri nároku na primerané finančné zadostučinenie v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. postačuje samotná hrozba ujmy. Ak by v súdnom konaní s úspechom nedosiahla určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, musela by žalobkyňa zaplatiť žalovanej navyiac sumu 33 916 Sk (1.125,80 eura). V prípade žalovanej nešlo len o hrozbu možnú v budúcnosti, ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že žalovaná jej zasielala upomienky na zaplatenie istiny celkového príslušenstva, poplatkov a zmluvných sankcií a dôraznosť upomienok stupňovala obsahom textu, ale aj ich označením. Písomné upomienky žalovaná

kombinovala s častými telefonátmi, čím žalobkyni spôsobila značný psychický stres a nepokoj. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná porušením právnej povinnosti ustanovenej v zákone o spotrebiteľských úveroch, ale aj konaním v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. jej spôsobila značnú nemateriálnu ujmu v psychickej oblasti. O súdnom poplatku rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. za) tohto zákona od poplatku oslobodená a súd jej návrhu sčasti vyhovel.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 C.s.p., keďže žalobkyňa mala v spore plný úspech, súd vyslovil, že žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Obsah odvolania

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C.s.p. V odvolaní uviedol, že, zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, o ktoré opiera žalobkyňa svoj nárok na priznanie finančného zadosťučinenia vyžaduje splnenie niekoľkých podmienok zo strany žalobcu. Prvým predpokladom je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žaloba, ktorou sa domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatnosti úverovej zmluvy č. 3807001999 v konaní vedenom pod sp.zn. 4C/100/2012 je určovacou žalobou podľa § 80 písm. c) O.s.p. (ktorý bol v čase podania žaloby platný a účinný). Vyššie uvedená úprava § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. neuvádza ako možný podklad na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia aj určovacie žaloby, ale výlučne žaloby na plnenie - (porušenie práva alebo povinnosti). Ďalšou podmienkou, ktorú je potrebné v zmysle zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 splniť, je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Namietajú tiež, že súd sa vo svojom odôvodnení rozsudku žiadnym spôsobom nevenoval odôvodneniu, k akému konkrétnemu porušeniu práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a súčasne osobitnými predpismi došlo. Obmedzil sa len na závery z rozsudku predchádzajúceho konania vedeného pod sp.zn. 4C/100/2012, ktorý taktiež nepoukazoval na porušenie práv a povinností, ale len na neuvedenie údaju o priemernej RPMN, ako na aj konštatovanie uzatvorenej úverovej zmluvy nemá splnenú náležitosť - uvedenie priemernej hodnoty RPMN, čo však nemožno považovať za porušenie práv a povinností, ktoré by mali za následok poškodenie spotrebiteľa, keďže pre spotrebiteľa z toho vyplývala len výhoda, že poskytnutý úver bol pre neho bezúročný a bez poplatkov. Namietal nesprávnu aplikáciu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., ak by mala byť okrem výhody bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru priznané žalobkyni ešte aj finančné zadosťučinenie vo výške 1.125,80 eur, bolo by to aj neprimerané, ale aj nedôvodné. Vo vzťahu k porušeniu práva alebo povinnosti, ktoré je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi uviedol, že pri uzatvorení úverovej zmluvy si žalobkyňa musela byť vedomá, že je povinná platiť splátky v stanovenej výške v zmysle úverovej zmluvy. Jej rozsiahly opis o traume, ktorá jej vznikla, nemá absolútne žiadnu príčinnú súvislosť s neuvedením náležitosti o priemernej výške RPMN v úverovej zmluve (príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti dodávateľa a spôsobením ujmy v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). Traumu, ktorú žalobkyňa popisuje si spôsobila výlučne sama, neplnením svojich povinností z úverovej zmluvy. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a priznal mu náhradu trov konania.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 4C/100/2012-41 zo dňa 02.10.2012 si úspešne uplatnila porušenie svojho práva na ochranu ekonomických záujmov podľa § 3 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa a povinnosti žalovanej uviesť v spotrebiteľskej zmluve výšku priemernej hodnoty RPMN podľa § 4 od. 2 písm. k) zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetný rozsudok preukázal, že žalovaný porušil svoju povinnosť ustanovenú v osobitnom predpise. Uvedené porušenie bolo spôsobilé privodiť materiálnu ujmu spotrebiteľke, ktorá nemohla objektívne posúdiť výhodnosť, resp. výhodnosť poskytnutého úveru, čím došlo zo strany žalovanej aj k nekalej obchodnej praktike. Argumentáciu žalovaného o výhode v podobe sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti považovala za absurdnú, keďže ide o sankčný následok plynúci z primárneho právneho vzťahu, ktorý zavinením žalovanej nebol perfektný a bol spôsobilý privodiť žalobkyni ekonomickú ujmu. Nároky vyplývajúce z ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch

a nárok na primerané zadosťučinenie zo Zákona o ochrane spotrebiteľa sa navzájom nevylučujú. Považovala výšku priznaného zadosťučinenia za primeranú vzhľadom na ujmu, ktorá jej objektívne hrozila. Navrhla potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a priznať náhradu jej náhradu trov odvolacieho konania.

Hodnotenie odvolacieho súdu

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom do uplynutia lehoty pre podanie odvolania, aj to, či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (porovnaj Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

9. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza nasledovné.

10. Odvolateľ uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm.f, h) C.s.p. (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávnych skutkových zistení a z nesprávneho právneho posúdenia veci).

11. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie je možné považovať za správne. K nesprávnym skutkovým zisteniam súd dospeje z vykonaných dôkazov nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

12. Odvolacie dôvody tvrdené odvolateľom neboli v prejednávanej veci naplnené. Podľa ust. § 3 ods. 5 poslednej vety zák. č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Pri výklade tohto ustanovenia treba zdôrazniť, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi bolo spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu, teda bez toho, aby ujma nastala.

13. Zároveň možno podotknúť, že novšie znenie ustanovenia § 3 ods. 5 vety poslednej zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.06.2013 ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

14. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

15. Úspešné uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpoklad pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

16. Vo veci 4C/100/2012 Okresného súdu Svidník sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 07.07.2008 je bezúročný a bezodplatný. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 02.10. 2012, č. k. 4C/100/2012-141 súd určil, že úver zo zmluvy zo dňa 07.07.2008 č. 3807001999 je bezúročný a bez poplatkov. Z predmetného rozsudku vyplýva, že súd posúdil úverovú zmluvu č. 3807001999 ako spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka a zároveň zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Konštatoval, že zmluva o úvere zo dňa 07.07.2008 neobsahuje údaj o priemernej hodnote RPMN v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy. S ohľadom na § 4 ods. 3 pís. b) zákona č. 258/2001 Z.z. sa takýto poskytnutý úver považoval za bezúročný a bezodplatný. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2012.

17. Podmienky vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie sú formulované v ustanovení § 3 odsek 5 a z tohto ustanovenia nie je možné vyvodiť záver, že finančné zadosťučinenie možno spotrebiteľovi priznať len v prípade, ak porušenie práva nie je možné napraviť inak, rovnako nevylučuje možnosť žiadať finančné zadosťučinenie popri iných nárokoch spotrebiteľa predpokladaných zákonom vychádzajúcich z porušenia jeho práv. Za daného stavu nie je možné považovať konanie žalobkyne, ktorá si po určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru uplatnila aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie, za šikanózne a v rozpore so zákonom a dobrými mravmi.

18. Nemožno preto súhlasiť s argumentáciou žalovaného, podľa ktorého žaloba o určenie bezúročnosti a bezodplatnosti úveru je určovacou žalobou podľa vtedy platného § 80 písm. c) O.s.p. a právna úprava § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa neuvádza ako možný podklad na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia aj určovaciu žalobu, ale výlučne len žalobu na plnenie. Samotné znenie citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, bez ohľadu, či v znení účinnom do 9.6.2003, alebo od 10.6.2003 ako predpoklad pre splnenie kritérií na to, aby sa spotrebiteľ mohol domáhať práva na primerané finančné zadosťučinenie, uvádza podmienku, že tento spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva, ktorým je aj určenie bezúročnosti a bezodplatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktoré sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Je teda podľa súdu prvej inštancie možné dospieť k záveru, že výška

nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods.5 Zákon o ochrane spotrebiteľa môže zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu bola spôsobená.

20. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy, ktorá hrozila žalobkyni, ak by nedosiahla v konaní 4C/100/2012 určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Priznaná suma 1.125,80 eur zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Pri učení výšky primeraného finančného zadosťučinenia bolo prihliadnuté na všetky skutkové okolnosti daného prípadu, vrátane odvolacích námietok žalovaného. Odvolací súd má za to, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie práva proti dodávateľovi v konaní 4C/100/2012 Okresného súdu Svidník. Vzhľadom na porušenia práva spotrebiteľa dodávateľom Home Credit Slovakia a.s., je priznaná výška finančného zadosťučinenia, určená súdom prvej inštancie primeraná vo vzťahu k porušenému právu a skutkovým okolnostiam prípadu, pričom vo vzťahu k žalobkyni - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa.

21. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe žalobkyni vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06).

22. Odvolací súd v zmysle vyššie uvádzaných dôvodov rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane správneho súvisiaceho výroku o trovách konania (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).